

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] inspektøren med Sparekasserne. Endvidere kan jeg nævne Fragtforhold, der, som det vil være bekendt, for Tiden reguleres af det i Henhold til særlig Lov nedsatte Fragtnavn. Saaledes som den nugældende Prislov er affattet, maa det antages, at dennes Regler finder Anvendelse paa Virksomheder af den Art, jeg her har nævnt, idet Bestemmelsen i Lovens § 1, 3die Stykke, maa forstaas saaledes, at kun saadanne Erhvervsomraader, hvor det offentlige bestemmer eller godkender Priser eller Vederlag, helt er undtagne fra Lovens Regler. For Virksomheder som Banker, Sparekasser og Forsikringselskaber er der imidlertid — foruden det naturlige Ønske om, at der gives Erhvervsliv og Befolkning en god og saa vidt muligt billig Service — særlige Hensyn at tage til Opretholdelse af Virksomhedernes Soliditet og Tillid i Befolkningen, ligesom disse Virksomheder ogsaa maa indordnes under Landets almindelige Pengepolitik; i øvrigt er en Række af Prislovens Bestemmelser uanvendelige paa disse Virksomheder, idet Bestemmelserne væsentligt er affattet med Henblik paa Priser for Varer samt Tjeneste- og Transportydelser. Dels under Hensyn hertil, dels fordi en Kontrol med de her nævnte Virksomhedsomraaders Prisberegning efter Sagens Natur forudsætter speciel Sagkundskab, er det fundet hensigtsmæssigt at aabne Adgang til, at de Tilsynsorganer, som til daglig beskæftiger sig med de paagældende Virksomheders økonomiske Forhold, kan faa til Opgave, foruden det almindelige Tilsyn i Henhold til den paagældende Speciallov, at føre Kontrol med de paagældende Virksomheders Priser og Prisaftaler m. v., naar Forholdene gør dette ønskeligt. De Bestemmelser, der i saa Henseende maatte blive Tale om at træffe af Ministeren, vil selvsagt blive lagt saa tæt op ad Prislovens Regler som muligt, alt under Hensyntagen til de paagældende Virksomheders særlige Karakter og Funktion, ligesom fornøden Kontakt med Priskontrolraadet naturligvis maa opretholdes.

De nye Bestemmelser i 4de og 5te Stykke i § 8 svarer i det væsentlige til de hidtidige Regler i § 8, 3die Stykke.

Paragraffens 4de Stykke omfatter, som det vil ses, Priskontrolraadets Adgang til at tillade Ansættelse af Gennemsnitspriser, men der er indføjet en ny Bestemmelse, hvorefter Priskontrolraadet, naar Omstændighederne taler derfor, efter Forhandling med vedkommende Erhvervsorganisationer eller Brancheforeninger kan tillade, at Avan-

cebebegrænsningen sker gennem Fastsættelse af hertil sigtende Bruttoavancer. Man har gennem denne Bestemmelse tilsigtet at imødekomme et Ønske, der er fremsat fra Erhvervsside. Navnlige fra Tekstillhandelen har Spørgsmaalet om Fastsættelse af Bruttoavancer været rejst over for Priskontrolraadet og Handelsministeriet, og det er nu skønnet ønskeligt at præcisere Priskontrolraadets Adgang til at fortsætte hidtidig Praksis, nemlig, at der inden for de enkelte Brancher med Priskontrolraadets Tilladelse kan benyttes den Fremgangsmaade at fastsætte Bruttoavancer i Stedet for Nettoavancer. Dette maa dog selvsagt ske inden for de almindelige Rammer, som er angivet i Prislovens § 8.

Som jeg nævnte det i mine indledende Bemærkninger, er det ikke skønnet muligt at ændre selve Reglerne for Avanceberegningen. Derimod er der paa tilsvarende Maade som under den nugældende Lov en Dispensationsadgang for Priskontrolraadet til at tillade Afgivelser fra Prisberegningsreglerne. Denne Dispensationsadgang er indføjet som et selvstændigt nyt Stykke — Paragraffens 5te Stykke —, hvori det bestemmes, at Priskontrolraadet, saafremt det i paakommende Tilfælde findes paakrævet, kan tillade Ansættelse af højere Priser end i øvrigt hjemlet ved Lovens Bestemmelser. I Kraft af denne Bestemmelse vil Priskontrolraadet kunne tilstaa Lempelser fra Avanceberegningsreglerne og fra Reglerne om Indregning af Generalomkostninger m. v., naar dette i det enkelte Tilfælde skønnes nødvendigt. I denne Forbindelse bemærker jeg, at det — saa mangfoldigt og varierende Erhvervslivet er — ikke er muligt i en Lov at opstille ganske faste og ufravigelige Regler for Prisfastsættelser. Saadanne Regler, der efter Prislovgivningens Formaal og Situationens Krav nødvendigvis maatte blive strenge, vilde efter mit Skøn let blive saa stive og snærende, at hverken Erhvervslivet eller Forbrugerne kunde være tjent hermed. Det er derfor nødvendigt at give Priskontrolraadet en vis Bevægelsesfrihed. Jeg tror, at dette er langt at foretrække fremfor de Ulemper, som en stivere, mere skematisk Ordning vilde medføre.

I Forbindelse med Omtalen af Bestemmelserne i Prislovens § 8 vil jeg nævne Paragraffens 2det Stykke, hvor det siges, at ingen Varepris maa ansættes højere, end hvad der for vedkommende Vare svarer til virkeligt medgaaede nødvendige Udgifter til Varens Indkøb m. v. Paa Grundlag af Ordene „maa ansættes“ er den Opfattelse gjort gældende, at Lovens Formulering er